

som ere bestemte for Lærervirksomheden i det omhandlede Sag, medens der ved Siden deraf er ansat en, ja stundom flere yngre Mænd, som egentlig bære Læsjet, og som sidde og vente og vente, indtil de ogsaa blive gamle Mænd. Naar da det Tidspunkt kommer, at de ere paa Nippet til at ophøre med at kunne gjøre Fyldest, saa kunne de indtræde i de Stillinger, som de burde være indtraadte i tidligere. Som et Exempel herpaa skal jeg anføre, at der for Diebliffet er ikke mindre end 4 Docecenter i Botanik. Den ene af dem er ansat ved den polytekniske Lærestanstalt, den anden er ansat til at examinere Pharmaceuter, og efter Forlydende kan det nu ovenikjøbet ventes, at man vil ansætte en femte Doceent i Planteanatomi istedetfor Hr. Warming. Jeg tror ikke, at det er fornødent at forfølge dette videre, men jeg har dog anset det rigtig at henlede Opmærksomheden paa disse Forhold netop i dette Diebliff, hvor der jo dels paa Grund af den oftere nævnte Mands Vortgang og dels paa Grund af andre mere personlige Forhold er en Oplosning tilstede i den naturvidenskabelige Verden ved Kjøbenhavns Universitet. Lad mig gjøre en Bemærkning endnu. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgkreds henviste til de Lønninger, som bleve givne i Sverig. Hvad angaar den Lønning, som Hr. Warming har faaet i Stockholm, da kan man imidlertid ikke henvide til den, thi det er jo et frit Universitet, ved hvilket han er ansat. Vi maa holde os til de to Statsuniversiteter i Sverig. Ved disse er Begyndelseslønnen ganske rigtig 6,000 Kr., som det ærede Medlem bemærkede, men jeg tror ikke at tage feil, naar jeg siger, at ogsaa Slutningslønnen er 6,000 Kr., og om der end ikke udtrykkelig er ansat en Aldersgrænse, saa iagttages der dog alt Hensyn ved Afstedigelsen, hvorved der aabnes Plads for yngre Kræfter. Det er Duffet om at aabne Plads for dem ved Universitetet, som har gjort mig til Talsmand derfor, og jeg tror, at Enhver, som sætter Pris paa at udvilde vor vigtigste Lærestanstalt, maa give mig Ret i dette Duffes Berettigelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg maa først tilde mig at gjøre nogle Bemærkninger til den ærede Taler, som nu satte sig. Han maa ikke finde det urimeligt, at jeg ikke, da jeg sidste Gang under denne Sags Behandling havde Ordet, svarede paa, hvad han havde sagt, efter som jeg ikke havde den Fornøielse at høre hans Udtalelser; jeg var nemlig fraværende den Dag, men fraværende med Orlov. Det ærede Medlem har imid-

lertid nu gjentaget sin Udtalelse, og jeg skal ganske kort gjøre nogle Bemærkninger dertil. Naar han da for det Første gjør opmærksom paa, at der findes hele 7 Professore, som ere over 65 Aar, er da ialtsald Antallet nu indskrænket til 6. Det har imidlertid ikke Stort at sige; fordi en Mand er 65 Aar, kan han godt være en udmærket dygtig Universitetslærer; man kan ikke saaledes uden videre anlægge en militær Aldersgrænse paa Professorene ved Universitetet. Naar det ærede Medlem dernæst gjør gjældende, at den større Del af de ved Universitetet ansatte yngre Docecenter kun kunde betragtes som Kapellaner for de ældre Professore, har han fuldstændig Ret i den Henseende; der er høit regnet 3 af dem, om hvilket dette kan gjælde; alle de andre ere ansatte i Specialiteter af det Sag, hvori de docere, men paa ingen Maade som Hjælper af ældre Professore for at tage Affære for dem, men kun saaledes, at der er enkelte Dele af Videnskaben, som de specielt docere, uden at derfor de ældre Professore faae nogen Frihed med Hensyn til de Forelæsninger, de have den Pligt at holde. Hvad endelig det tredie Spørgsmaal angaar: den meget store Fordel, der skulde være ved at være Medlem af Konsistorium, maa dertil gjøres to Bemærkninger. For det Første, hvad Husleiegodtgjørelsen angaar, da er det ikke Noget, som fra Administrationens Side er søgt tillagt disse Mænd, men det er fastsat i Lønningsloven for dem. Dernæst maa det siges, at naar der gives Extrabetaling for Extraarbejde, er det jo ikke mere end billigt; det vilde være høit ubilligt, om man vilde forlange, at Professorene skulde holde Extra-Forelæsninger ud over dem, de ere forpligtede til, uden Betaling og, vel at mærke, for derigjennem at opnaa, at en anden Mand kunde faae Noget Mere at leve af end hidtil; det vilde være en Universitetskommunisme, som var høit mærkelig, det kan der ikke være Tale om. Der kan selvfølgelig reformeres paa dette Punkt og forandres fra de bestaaende Regler — det skal jeg paa ingen Maade negte —, men det kan der jo ikke være Tale om nu, det kan først undersøges, naar det høie Thing overfor Universitetet vil gjøre, hvad jeg umægtelig betragter som dets Pligt, nemlig tage Universitetets Lønningslov under Overvejelse og Behandling og fremkomme med sine Meninger og Anskuelser derom. Jeg skal dernæst ligeoverfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) gjøre en Bemærkning. Det er ganske rigtig, at, da det ikke lykkedes her i Thinget at gennemføre en meget lille Reform i